

ועדת הבחירות המרכזית
לכנסת ה-20

השופט סלים ג'ובראן

יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית

القاضي سليم جبران

رئيس لجنة الانتخابات المركزية

ירושלים, ה' באלול התשע"ד
31 באוגוסט 2014

תר"מ 238/20

העותר: אלי יריב

נגד

המשיבים: 1. יוסי בכר, ממלא מקום ראש עיריית בת ים
2. עיריית בת ים

בקשה למתן צו מניעה לפי סעיף 17ב לחוק הבחירות (דרכי
תעמולה), התשי"ט-1959 (להלן: חוק הבחירות)

בשם העותר: עו"ד ערן חרמוני

בשם המשיב 1: בעצמו

בשם המשיב 2: עו"ד תמר איגרא; עו"ד עזרא רחמים

בשם היועץ המשפטי
לממשלה: עו"ד רועי שויקה

החלטה

עתירה למתן צו מניעה לפי סעיף 17ב לחוק הבחירות כנגד פרסומים שמפרסמים
המשיבים, מכספי המשיבה 2, תוך שימוש בתמונתו, שמו ודבריו של המשיב 1, וכן כנגד
פרסומים נוספים מטעם המשיבים המהווים לדעת העותר תעמולה אסורה.

עמוד 1 מתוך 9

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 91950
العنوان: مجمع بن غوريون, أورشليم القدس, 91950

טלפון, هاتف: 02-6753407, פקס, فاكس: 02-5669855 Fax:

רקע

1. הוועדה לבחינת השעיית ראשי רשויות, שפועלת מכח חוק הרשויות המקומיות (השעיית ראש רשות מקומית בשל הגשת כתב אישום) (תיקוני חקיקה), התשע"ד-2013 (להלן: חוק ההשעייה) (מרבית תיקוני החקיקה הרלבנטיים לענייננו מופיעים בסעיף 19 לחוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וסגניו וכהונתם), התשל"ה-1975 (להלן: חוק הבחירה הישירה)) השעתה ביום 6.2.2014 את ראש עיריית בת ים, שלומי לחיאני (להלן: מר לחיאני), מתפקידו למשך שנה לנוכח כתב אישום שהוגש נגדו. ביום 11.2.2014 נבחר המשיב 1 על ידי מועצת העיר כדי לשמש ממלא מקום ראש העיר, לפי סעיף 19א(ט)(1) לחוק הבחירה הישירה.

2. מר לחיאני הורשע ביום 8.5.2014 על פי הודאתו בשלוש עבירות של הפרת אמונים לפי סעיף 284 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וזאת בעקבות הסדר טיעון. במסגרת הסדר הטיעון סוכם כי התביעה תעתור להטלת קלון ולהשתת עונש של שנת מאסר בפועל ואילו באי כוחו של מר לחיאני יוכלו לטעון בחופשיות לעניין העונש, אך לא יתנגדו להטלת קלון ויותירו החלטה זו לשיקול דעתו של בית המשפט. גזר דינו של מר לחיאני צפוי להינתן ביום 18.9.2014.

3. סעיף 20(ה) לחוק הבחירה הישירה קובע כי כהונה של ראש רשות תפקע מיום שפסק דין הקובע כי יש בעבירה בה הורשע משום קלון נהיה סופי. סעיף 24א לחוק הבחירה הישירה קובע שבמקרה שראש רשות חדל לכהן למעלה משנה טרם מועד הבחירות הקרובות, תיערכנה בחירות מיוחדות לראש הרשות תוך ששים ימים מיום היווצרות העילה לעריכתן. משמעות סעיפים אלו, היא שאם בית המשפט יקבע שהעבירות שעבר מר לחיאני נושאות עימן, וערעורו (ככל שיוגש) על קביעה זו יידחה, יערכו בחירות מיוחדות לבחירת ראש עיריית העיר בת ים.

על רקע זה הגיש העותר, חבר מועצת העיר בת ים, את עתירתו.

טענות הצדדים וההליך בפני

4. במסגרת עתירתו ביקש העותר ארבעה צווי מניעה פרטניים וכן כל סעד רלבנטי אחר שימנע את שימוש המשיבים במשאבי העירייה להאדרת שמו של המשיב 1 וכתעמולת בחירות אסורה. ארבעת הצווים המבוקשים הם:

עמוד 2 מתוך 9

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 91950

العنوان: مجمع بن غوريون, أورشليم القدس, 91950

טלפון, هاتف: 02-6753407, פקס, فاكس: 02-5669855 Fax:

(א) איסור על פרסום של תמונתו ו/או שמו ו/או דבריו של המשיב 1 בפרסומים של המשיבה 2 אודות פעילותה ובכלל – העותר טען כי תמונתו, שמו ודבריו של המשיב 1 מופיעים תדיר בפרסומיה של המשיבה 2, באתר האינטרנט שלה, בחוברות שהופצו לבתי התושבים על ידה ובמודעות בעיתונות המקומית שמומנו מתקציבה.

(ב) איסור על המשיב 1 לפרסם עצמו בתואר "ראש העיר בפועל" – לטענת העותר התואר של המשיב 1 על פי חוק הבחירה הישירה הוא "ממלא מקום ראש העיר" ושימושו של המשיב 1 בתואר "ראש העיר בפועל" אינו חוקי ומטעה את ציבור התושבים.

(ג) איסור על המשיב 1 לפרסם את הלוגו הרשמי של עיריית בת ים בעמוד הפייסבוק שלו.

(ד) איסור על המשיבה 2 לבצע שיתוף של עמוד הפייסבוק של המשיב 1 בעמוד הפייסבוק שלה.

5. ביקשתי את תגובת המשיבים לעתירה ולצווים שנתבקשו בה. המשיב 1 והמשיב 2 הגיבו בנפרד ביום 28.7.2014, אך תגובותיהם זהות בתוכן ולכן תובאנה יחד. המשיבים טענו כי יש לדחות את העתירה על הסף כיוון שטענות העותר תיאורטיות ואינן רלבנטיות. עוד טענו כי סביר שמר לחיאני ישוב לכהן כראש הרשות לאחר מתן גזר הדין, ובכל מקרה עוד הליך ארוך לפניו, ולכן אין כלל ודאות שתתקיימנה בחירות לתפקיד ראש הרשות. גם לגופה טענו המשיבים כי יש לדחות את העתירה. באופן כללי המשיבים אינם מכחישים את הפרסומים להם טוען העותר, וטוענים כי מדובר בפרסומים שגרתיים שכל מטרתם היא יידוע הציבור וודאי שלא הטעייתו או שימוש בכספי המשיבה 2 לשם תעמולה אסורה למען המשיב 1. באופן פרטני, באשר לצו הראשון שהתבקש, שעניינו פרסום תמונתו, שמו ודבריו של המשיב 1 בפרסומי המשיבה 2, עמדו המשיבים על כך שטיבם של פרסומים אלה אינפורמטיבי בלבד, ויש בהם כדי להראות לתושבי העיר שיש לה ראש רשות שפועל למענם ועירייה שמשרתת אותם בדרך הטובה ביותר. באשר לצו השני שהתבקש, שעניינו שימוש המשיב 1 בתואר "ראש העיר בפועל" טוענים המשיבים כי תואר זה נובע מחוק הבחירה הישירה, וממילא אינו קשור לחוק הבחירות ולכן אין בסמכותי להכריע בו. עוד טענו המשיבים כי בתקופה בה מצויה בת ים ללא ראש עיר

נבחר יש צורך לחדד ולפרסם מי עומד בפועל בראש העירייה. באשר לצו השלישי שהתבקש, שמטרתו הסרת לוגו העירייה המופיע בעמוד הפייסבוק של המשיב 1, טענו המשיבים כי מדובר בתמונת רקע שאינה מטעה את הציבור הצופה בעמוד של מי שעומד בראש עיריית בת ים ו"נושא את דגלה, את סממניה, ואת הלוגו של העיר בת ים הן באופן תיאורטי והן בפועל". באשר לצו הרביעי שהתבקש, שעניינו שיתוף עמוד הפייסבוק של המשיב 1 על גבי עמוד הפייסבוק של המשיב 2, טענו המשיבים כי המשיב 2 הורתה למחלקת הדוברות שלה להסיר את הקישורים הללו, ואלה הוסרו.

6. לאחר קבלת תגובות המשיבים, ביקשתי את תגובת היועץ המשפטי לממשלה שהוגשה ביום 20.8.2014. בתגובתו טען היועץ המשפטי לממשלה כי יש לקבל את העתירה. באופן כללי עמד הוא על כך שהפרסומים שנגדם עתר העותר הם פרסומים המנוגדים לסעיף 2א לחוק הבחירות, שחל ללא קשר לקיומן של בחירות, ועניינו שימוש בכספי גוף מבוקר בקשר עם תעמולת בחירות. היועץ המשפטי לממשלה עמד על החלטות ראשי ועדת הבחירות המרכזית בהן הודגשה גישה מחמירה לעניין אי עמידה בסעיף זה. לטענתו, פרסומי המשיב 2 הכוללים את תמונתו, שמו ודבריו של המשיב 1 עומדים בניגוד לתכלית סעיף 2א לחוק הבחירות, כיוון שכך הציבור בעיר נחשף חשיפה אסורה, באמצעות תקציב של גוף מבוקר, למשיב 1 שעשוי בעת הקרובה להפוך למועמד לתפקיד ראש הרשות. היועץ המשפטי לממשלה מבחין בין דיווח אינפורמטיבי על היבחרו של המשיב 1 לבין פרסום שוטף כפי שנעשה בעניינו. יתר על כן, טען היועץ המשפטי לממשלה כי אף אם לא יתקיימו בחירות בקרוב בעיר בת ים הרי שמדובר במידע שאינו חיוני בצורה מהותית לציבור, בהתאם להחלטות קודמות של ראשי ועדת הבחירות המרכזית. עם זאת, באשר לטענה לשימוש מטעה בתואר "ראש העיר בפועל" טען היועץ המשפטי לממשלה כי אין מדובר בשימוש מטעה. אף אם הוא אינו מדויק לשונית ניתן עדיין להסיק מההגדרה המצויה בחוק הבחירה הישירה, וממילא הוא אינו מקנה למשיב 1 יתרון לא הוגן.

7. טרם קבלת תגובת היועץ המשפטי לממשלה הגיש העותר בקשה לצירוף אסמכתאות נוספות לעתירתו שמראות כי המשיבים ממשיכים לפרסם את תמונתו, שמו ודבריו של המשיב 1 בפרסומי המשיב 2 וכן טען טענות נוספות לגבי התנהלותם בהקשר זה. המשיב 2 ביקשה לדחות את הבקשה, והציגה טענות שסותרות את טענות העותר לעניין התנהגותם. אבהיר כבר עתה כי נוכח המסקנה שהגעתי אליה לא מצאתי צורך לדון בבקשה לצירוף אסמכתאות.

דיון והכרעה

8. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובאסמכתאות שצירף העותר לעתירתו, מצאתי כי דין העתירה להתקבל בחלקה, כפי שיפורט להלן. ראשית אדון בסוגיות המשפטיות העקרוניות העולות מעתירה זו ונוגעות לשימוש של נבחר ציבור מכהן בכספי גוף ציבורי בתקופה קרובה על פני הדברים לבחירות. אף שסוגיה זו נדונה רבות בהחלטות יושבי ראש ועדת הבחירות המרכזית, המקרה לפנינו מציב שאלה חדשה והיא מועד הבחירות המתקרב לכאורה (ולא באופן ודאי) נוכח קלון שייתכן ויוטל על ראש עיר מכהן מושעה בשל כתב אישום.

9. סעיף 2א לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959 (להלן: חוק הבחירות), שכותרתו "איסור שימוש בנכסי הציבור" קובע:

"לא יעשה שימוש, בקשר עם תעמולת בחירות, בכספים של גוף מבוקר כמשמעותו בפסקאות (1), (2), (3), (4) ו-(9) של סעיף 9 לחוק מבקר המדינה, תשי"ח-1958 [נוסח משולב], או של תאגיד שהממשלה או רשות מקומית משתתפת בהנהלתו או בהונו, ולא יעשה שימוש כאמור במקרקעין או במטלטלין המוחזקים למעשה על ידי גוף או תאגיד כזה....."

איסור זה חל אף מחוץ לתקופת תשעים הימים שלפני יום הבחירות (בשונה מאיסורים אחרים בחוק) והפרתו היא עבירה פלילית (לפי סעיפים 17 ו-17א לחוק הבחירות). התכלית העיקרית העומדת ביסוד סעיף 2א היא השמירה על עקרון השוויון בין המתמודדים בבחירות ומניעת הפליה, וכן מניעת שימוש בנכסי ציבור לקידום עניינו האישי של מתמודד, שלא לשמו נועדו הנכסים שבידי הרשות מלכתחילה (תר"מ 2/19 פיינשטיין נ' מלול (8.11.2009) (להלן: עניין פיינשטיין); תר"מ 21/19 גרוס נ' בן חמו (9.1.2013)). מתכלית זו נגזרת בהכרח תכלית נוספת, חשובה לא פחות – שמירה על אמן הציבור בשירות הציבורי ושמירה על תדמיתו הניטרלית (ראו: תר"מ 12/20 אבן-זוהר נ' צור (12.6.2013) (להלן: עניין אבן-זוהר)).

10. יושבי ראש ועדת הבחירות המרכזית קבעו לא אחת כי "שימוש ראש מועצה מכהן במשאבי המועצה או בנכסיה לצורך תעמולת בחירות אינו ראוי, והוא אסור מכוח סעיף 2א לחוק הבחירות (דרכי תעמולה)" (תר"מ 104/03 אילון נ' לוי (19.10.2003)). עוד נקבע, כי על הוראת סעיף 2א לחוק הבחירות יש להקפיד ביתר שאת בכל הנוגע לנבחרי ציבור מכהנים, ובפרט בנוגע לראשי מועצה או עיריות. זאת, כדי לצמצם את

עמוד 5 מתוך 9

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 91950
العنوان: مجمع بن غوريون, أورشليم القدس, 91950

טלפון, هاتف: 02-6753407, פקס, فاكس: 02-5669855 Fax:

היתרון וחוסר השוויון האינהרנטי בגיוס תמיכה למועמד מכהן (ראו: תר"מ 32/03 סיעת "לב" נ' סויסה (13.8.2003); עניין פיינשטיין). גם הנחיות היועץ המשפטי לממשלה מספר 5/2008 קובעות שורה של איסורים ומגבלות בכל הקשור לשימוש במשאבי הרשות המקומית לצרכי בחירות (הנחיות מס' 1.1900, 1.1901, 1.1902, 1.1908, 1.1704).

11. סעיף 2א לחוק הבחירות קובע איסור לשימוש בכספי ציבור "בקשר עם תעמולת בחירות". על מנת לקבוע אם פעולה כלשהי של נבחר ציבור מכהן עומדת בגדר תעמולת בחירות אסורה, בניגוד לסעיף 2א לחוק הבחירות, יש להפעיל את מבחן הדומיננטיות, אשר נקבע בבג"ץ זווילי על ידי הנשיא א' ברק:

"תעמולת בחירות הינה רק אותה ביטוי שהאפקט הדומיננטי שלו הוא בהשפעתו על הבוחר ושאינו לו אפקט דומיננטי אחר, כגון אפקט אמנותי... אכן, האיזון הראוי בין הערכים המתחרים מחייב, כי הדיבור 'תעמולת בחירות' יכלול אותו שידור אשר פועלו הוא בשכנוע ובהשפעה על הכרעת הבוחר, ולא שידור שהאפקט שלו הוא אחר (כגון אמנותי, חדשותי, דתי), גם אם השפעות הלוואי שלו הן בהשפעה (עקיפה) על הבוחר. (בג"ץ 869/92 זווילי נ' יו"ר ועדת הבחירות המרכזית, פ"ד מו(2) 692, 704 (1992)).

במסגרת זאת, נקבעו מבחני עזר למבחן הדומיננטיות לעיל על ידי בית המשפט העליון ויושבי ראש ועדת הבחירות המרכזית. לרבות התחשבות במועד הפרסום, יוזם דבר הפרסום, האם מדובר בפרסום שנעשה באופן קבוע או באופן מיוחד לקראת הבחירות וההיגיון הישר (ראו למשל: תב"מ 9/2001 קשב מרכז להגנת הדמוקרטיה בישראל (ע"ד נ' ארץ הצבי)).

12. בתר"מ 14/20 חברי סיעת "למען התושבים" במועצת העיר רעננה נ' חופרי (16.6.2014) (להלן: עניין חופרי) דנתי בהרחבה בסוגיות שעולות מפרסומי עירייה והעומד בראשה שמומנו מכספי ציבור ויש חשש שהם תעמולת בחירות אסורה. ציינתי שם כי:

"לגישתי, לאור הפוטנציאל הגלום לשימוש לרעה במשאבי ציבור על ידי נבחר ציבור מכהנים, יש לאמץ גישה פרשנית מחמירה. על פיה, מקרים המצויים ב"תחום אפור", קרי – אינם בבירור בגדר תעמולת בחירות אסורה או מותרת, נכריע לרוב כי הינם בגדר תעמולה אסורה. זאת, לאור הפגיעה האפשרית בשוויון בין המועמדים, טוהר השירות הציבורי, ואמון הציבור שייפגע אם כספיו שלו המחוזקים על ידי העירייה בנאמנות ולטובתו, ינותבו למען הגדלת סיכויו של נבחר ציבור מכהן להיבחר בשנית.

עמוד 6 מתוך 9

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 91950
العنوان: مجمع بن غوريون، أورشليم القدس، 91950

טלפון, هاتف: 02-6753407, פקס, فاكس: 02-5669855 Fax:

13. עוד בעניין חופרי, עת שעמדתי על השימוש במבחן הדומיננטיות לשם בחינת פרסומי עירייה אשר כוללים את תמונתו של ראש העיר, ציינתי כי יש לבחון פרסומים מסוג זה בשני שלבים. בשלב הראשון, יש לבחון את הפרסום הכתוב בלבד, ולראות אם תכנו אינפורמטיבי בלבד או משמש תעמולה אסורה. בהקשר זה ציינתי כי נתייחס בעיקר להתייחסותו של התוכן לראש העיר ואם הוא אינפורמטיבי או מאדיר שלא מטעמים ענייניים. בשלב השני, נבחן מה התרומה שמשיאה תמונתו של נבחר הציבור לאינפורמטיביות הפרסום, וציינתי כי על פי רוב תמונה של נבחר הציבור אינה משיאה כל תרומה אינפורמטיבית ומהווה תעמולה אסורה (ראו גם: תר"מ 3/20 אוחנה נ' שוחט, פסקה 6 להחלטתי (28.4.2013) (להלן: עניין אוחנה)).

14. בעניין חופרי דנתי אף בשאלת פרסום דבריו של ראש העיר לציבור התושבים, במקרה שם בדרך של איגרת אלקטרונית. ציינתי כי: "כאשר פעילויות שונות אשר מקיימת העירייה נשלחות מתיבת הדואר האישית של ראש העיר, ושמו מתנוסס לפני ואחרי המידע האינפורמטיבי, עולה החשש ממשי כי קורא סביר יסיק מכך כי פעילויות אלו יש לייחס לזכותו ולפועלו של ראש העיר", והבהרתי שאף ש"הפצת מידע מטעם העירייה אינה פטולה קטגורית, אולם, חל איסור לכרוך אותה, במפורש או במשתמע, עם שמו של נבחר ציבור מכהן בכלל, וראש עיר בפרט" (ההדגשה במקור – ס' ג").

15. המשיבים אינם חולקים על עצם השימוש במשאבי המשיבה 2 להפקת והפצת הפרסומים כנגדם מכוונת העתירה (בצו הראשון בה). לדידם, אין מדובר בתעמולת בחירות אסורה, הן משום שהחלק הדומיננטי בה הוא אינפורמטיבי והן משום שאין אנו מצויים בתקופת בחירות.

16. באשר לטענה הראשונה, דינה להידחות. תמונת המשיב 1 וציון שמו בפרסומי המשיבה 2, אין בידם להשיא בדרך כלל תרומה אינפורמטיבית לפרסום מטעמה. החשש עליו הצבעתי משימוש לרעה בכספי ציבור המחייב גישה מחמירה בא לידי ביטוי היטב בתגובת המשיבה 2 שמציינת ששמו של המשיב 1 נוסף להישגים שכלל לא הוא אחראי להם ומקורם בתקופה קודמת לכהונתו. ודאי שאם המשיב 1 אינו אחראי להישגים אלה, והוא זה שמברך עליהם ותמונתו לצידם, מדובר בהטעיית הציבור, ולמצער במידע שאינו נחוץ לציבור התושבים בבת ים. זהו הדין באשר לכל אחד מהפרסומים של המשיבה 2 שהעותר טען לגביהם.

17. מטענתם השנייה של המשיבים עולה כי אין די בתוכן הפרסומים, כיוון שממד הזמן מקהה את התעמולה האסורה. גם דין טענה זו להידחות. אמנם, בעניין חופרי עמדתו על כך שאחד השיקולים במבחן הדומיננטיות הוא מועד הפרסום. ציינתי גם שלא בקלות ייאסר פרסום שיש בו ערך אינפורמטיבי במועד מרוחק מיום הבחירות. אלא שבעניינו איני סבור כי ממד הזמן מקהה את הבעייתיות הפוטנציאלית שבפרסום. ראשית, אדגיש כי איני אוסר על פרסום אינפורמטיבי כשלעצמו, ואיני סבור, שלמעט עניין "דבר ראש העיר" יש מקום למנוע מהמשיבה 2 ליידע את הציבור באופן כללי אודות פעילותה. עם זאת, אין מקום לכרוך בין אותן פעילויות לבין המשיב 1 (ראו: עניין אוחנה). שנית, אין כוונתי לקבוע כי כל פרסום אינפורמטיבי שכולל את דברי ראש רשות פלוני ואף ממלא מקום של ראש רשות פלוני בעקבות השעיית ראש הרשות מכוח חוק ההשעייה, יסוג באופן אוטומטי כתעמולה אסורה, אלא שבמצב הספציפי בו מצויה העיר בת-ים, בו גזר דינו של מר לחיאני יינתן בתקופה הקרובה, ומר לחיאני הסכים להימנע מהתנגדות להטלת קלון לאחר הרשעתו בריבוי עבירות הפרת אמונים על ידי עובד ציבור, יש סבירות לא מבוטלת (מבלי שאקבע מסמרות בדבר כמובן) שאכן יקבע שעם העבירה יש קלון. גם אם יוגש ערעור על האמור, לא מדובר בתקופה ארוכה שבה יותר המצב הנוכחי על כנו. לכן, אני סבור שבמצב רגיש של עירייה אשר העומד בראשה מושעה בשל כתב אישום נגדו, ודאי במקרה בו הוא כבר הורשע, יש לנקוט בגישה המחמירה בגדרי מבחן הדומיננטיות, וממד הזמן העמום לכאורה לא יכול להקהות דומיננטיות תעמולתית בפרסום שמומן מכספי ציבור. בשלב זה למשיב 1 יתרון משמעותי על מתחריו הפוטנציאליים בשל היותו ממלא מקום ראש העיר והעומד בראשה. אין להקל ראש בכך, ואין לאפשר לו שימוש לא הוגן במשאבי ציבור.

18. המסקנה העולה מן האמור היא שבעת הזאת צריכה המשיבה 2 להפגין מידתיות בפרסומיה. איני מבקש כי המשיבה 2 תחדל מלפעול למען תושבי העיר או תחדל מלהעביר להם מידע חיוני רק בגלל שהוא מציגה באור חיובי, אלא שתבחין בין הצגת פעילותה באופן חיובי – המותרת על פי הדין, לבין כריכת פעילותה החיובית עם שמו של המשיב 1 – האסורה על פיו (ראו גם: תר"מ 21/19 גרוס נ' בן חמו (9.1.2013)).

19. על כן, מצאתי כי דין הבקשה לצו הראשון להתקבל – ניתן בזאת צו האוסר על פרסום של תמונתו ו/או שמו ו/או דבריו של המשיב 1 בפרסומים של המשיבה 2 אודות פעילותה ובכלל.

20. לעניין הצו השני, השימוש של המשיב 1 בתואר "ראש העיר בפועל" – דין בקשה לצו זה להידחות. אף אם מדובר באי דיוק לשוני מטעם המשיב 1, הרי שלדעתו אין בה משום הטעיה או שימוש לא הוגן של המשיב 1 במשאבי ציבור שאינם שלו.

21. לעניין הצו השלישי, לאסור שימוש המשיב 1 בלוגו של המשיבה 2 כתמונת רקע בעמוד הפייסבוק שלו – דין בקשה לצו זה להתקבל. דנתי בשאלה דומה בעניינם של מי שלא שימשו כראש רשות והשתמשו בסמלי הרשות בעמוד הפייסבוק שלהם (תר"מ 98/20 לייטנר נ' אביר לב (10.9.2013)). שם קבעתי שלמרות שסמלי רשות לא נוצרו לשם תעמולה, השימוש בהם יכול להטעות. מקל וחומר נכון הדבר כשמדובר במי שעומד בראש הרשות. ביישומו של מבחן הוודאות הקרובה להטעיית הציבור שקבעתי להכרעה בשאלות מסוג זה, אני סבור ששימוש בלוגו של עיריית בת ים בעמוד הפייסבוק של המשיב 1 יכול להטעות בוודאות קרובה את הציבור להאמין שמדובר בפרסומים רשמיים מטעם המשיבה 2 והפרסומים בעמוד זה הם פרסומיה (ראו: תר"מ 9/20 סלע נ' סיני (5.6.2013); תר"מ 63/20 צור נ' נחמני (14.8.2013)). מסקנה זו מתחדדת לנוכח הפרסומים בעלי האופי הציבורי שהופיעו בעמוד הפייסבוק של המשיב 1 שצורף לעתירה – ניתן בזאת צו שאוסר על המשיב 1 לפרסם את הלוגו הרשמי של עיריית בת ים בעמוד הפייסבוק שלו.

22. כאשר לצו הרביעי שעניינו שיתוף המשיבה 2 בעמוד הפייסבוק שלה של עמוד הפייסבוק של המשיב 1 – המשיבים הודיעו שהקישורים האמורים הוסרו ועל כן דין בקשה לצו זה להידחות (ויודגש שההסרה האמורה הייתה נדרשת, ראו: עניין אבן-זוהר).

23. סוף דבר, העתירה מתקבלת בחלקה, כאמור בפסקאות 19 ו-21 לעיל. אין צו להוצאות.

ניתנה היום, ה' באלול התשע"ד (31.8.2014).

סלים ג'ובראן
שופט בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-20